

Kulturdepartementet

ku.remissvar@regeringskansliet.se

ku.kkm@regeringskansliet.se

***Remissvar över betänkandet ”Publiken i fokus – reformer för ett starkare
filmmland” (SOU 2025:24)***

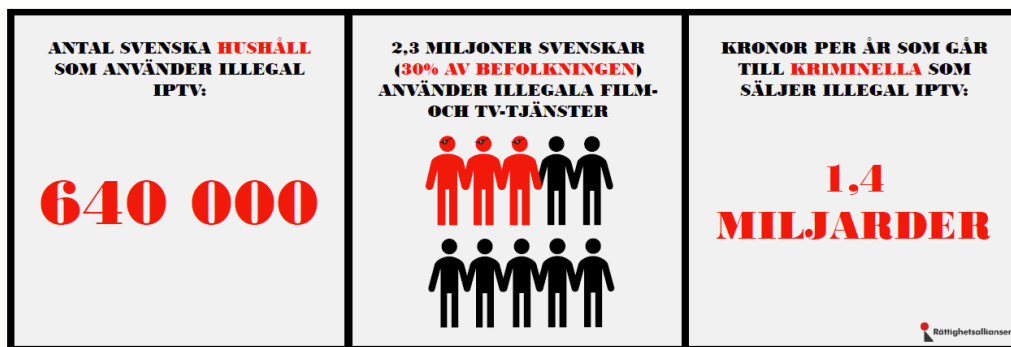
Rättighetsalliansen företräder flera olika typer av rättighetshavare som utsätts för piratkopiering och varumärkesintrång. Piratkopieringen ökar i Sverige och beräknas 2024 tränga undan ungefär 89 miljarder kronor i bidrag till svensk BNP. Som resultat minskar också skatteintäkterna med 24 miljarder kronor och orsakar 77 600 förlorade arbetstillfällen, enligt rapporten Intellectual Property, Jobs & Prosperity in the Nordic Region av Dr Nima Sanandaji.¹ Merparten av dessa intrång begås på eller med hjälp av internet.

Vårt remissvar fokuserar enbart på frågan om illegala intrång i audiovisuella verk.

Film och TV-branschen i Sverige drabbas mycket hårt till följd av dessa intrång. Vid sidan av den redogörelse som lämnas i betänkandet kan det tilläggas att Mediavisions senaste mätning från maj 2025 visar att trettio procent av svenskarna använder illegala film och tv-tjänster. Det är vidare 640 000 hushåll som betalar för illegala IPTV-tjänster vilket leder till att 1,4 miljarders kronor från hushåll går till kriminella som driver de illegala IPTV-tjänsterna. Skadorna för film- och tv-branschen är betydligt mer omfattande.

¹ Rapporten finns tillgänglig här:

<https://rattighetsalliansen.se/77-600-jobb-trangs-undan-av-piratkopiering/>

Under åren 1963 till 2016, fanns det öronmärkta resurser genom filmavtalet för ”Åtgärder mot olovlig hantering av film”. Mot slutet av perioden var det ca 9 miljoner kronor/år som avsattes till detta ändamål. Resurserna användes bland annat till informationskampanjer, utbildningsinsatser mm.

Därefter övertog den statliga filmpolitiken år 2017. I propositionen *Mer film till fler - en sammanhållen filmpolitik* anges:

”I promemorian föreslås att de medel som avsattes för insatser mot olovlig hantering av film inom ramen för 2013 års filmavtal fortsatt ska användas för samma ändamål till dess medlen är förbrukade. Därefter ska Filminstitutet avgöra om, och i så fall hur, ett fortsatt stöd till detta ändamål bör utformas.”²

Oss veterligen har något sådant beslut eller ändamålsbeskrivning inte utförts av Filminstitutet. Det finns därför att det fortsatt risk att det inte finns resurser framöver om det inte tydliggörs.

Rättighetsalliansen delar utredningens slutsatser (avsnitt 10.2.9) att illegal spridning av film både göder kriminella nätverk och underminerar den kreativa sektorn. Dock saknar vi en uttrycklig skrivning om det i Reformförslagen (kap. 11). Mot den bakgrunden vill vi därför framhålla att det fortsatt är mycket viktigt att det i den nya filmpolitiken öronmärks resurser

² Prop. 2015/16:132 s. 39f

för att motverka illegal spridning av film och rörlig bild. Det bör därför uttryckas tydligare i den kommande propositionen.

Stockholm den 4 juli 2025

Sara Lindbäck